

bør tilstræbes, at mindst en tredjedel af den samlede hjælp gives i kontante bidrag, og at hjælpen kun kan ydes, efter at der er fremsat anmodning derom fra et eller flere lande.

Forslaget blev under komiteens behandling udvidet en del, uden at dets principielle indhold ændredes. Forslagsstillerne accepterede således et afghansk ændringsforslag om, at bilaterale arrangementer ikke berørtes af programmet. Det accepteredes på fransk foranledning, at forslaget betegnedes som „eksperimentalt“.

Henvisningen til samarbejdet med Specialfondens stødte på nogen modstand, og forslagsstillerne gik sluttelig ind på at udelade den. En del ændringer af administrativ betydning blev også accepteret. I sin udvidede form blev resolutionsudkastet vedtaget med 72 stemmer for, ingen imod, og 10 lande afstod (østblokken).

2. Ti års udvikling under FN's auspicer (II). Et program for internationalt økonomisk samarbejde.

Brasilien, Colombia, Danmark, Æthiopien, Grækenland, Iran, Philippinerne, Senegal og USA med tilslutning af Madagascar, Malaya, Pakistan, Thailand, Tyrkiet og Uruguay forelagde et resolutionsudkast, hvori medlemsstaterne opfordres til at overveje deres bidrag til Specialfondens og det udvidede tekniske bistandsprograms arbejde med henblik på, at det samlede budget for disse to FN-organer i 1962 kunne nå det fastsatte mål på 150 mill. \$. Der henvises i resolutionsforslaget til, at de to institutioner vil kunne spille en betydningsfuld rolle for de internationale bestræbelser i forbindelse med proklamationen af 1960erne som et udviklingsår.

Forslaget gik videre ud på, at Specialfondens skulle overveje betimeligheden af at oprette en afdeling for tjenesteydelser, hvor udviklingslandene kunne få oplysninger og vejledning om bestående offentlige og private muligheder for økonomisk bistand og ekspertbistand. Efter indonesisk anmodning blev paragraffen om ekspertbistand dog slettet i forslaget. Et ungarsk ændringsforslag om, at uden-

landske private investeringer, som eventuelt fik fordel af fondens virksomhed på dette område, skulle belægges med fondens faktiske udgifter, blev nedstemt. Resolutionsforslaget som helhed vedtoges med 55 stemmer for, ingen imod, og 12 lande afstod.

3. Specialfondens mulighed for en udvidet virksomhed.

Danmark, Japan, New Zealand og Thailand fremsatte på japansk initiativ et forslag, der tog sigte på at udnytte mulighederne for bilateral bistand bedre ved at give Specialfondens den ekstraopgave at være en slags clearing for bilateral hjælp.

I forslaget henvises der til, at nogle regeringer formentlig vil være interesseret i Specialfondens mellemkomst ved tilvejebringelsen og samordningen af økonomisk bistand fra andre kilder, og at de endvidere formentlig er villige til at stille yderligere bidrag til rådighed på bilateralt grundlag til særlige projekter, hvis gennemførelse i sig selv ligger inden for Specialfondens virksomhedsområde, men som ikke fuldt ud kan finansieres ud fra dens egne muligheder.

Det foreslås derfor i resolutionen, at den administrerende direktør for Specialfondens skal undersøge muligheden for en nærmere forbindelse mellem økonomisk hjælp fra Specialfondens og andre steder fra og herunder bl. a. tage de økonomiske regional-kommissioners og Specialfondens lokale udsendinges arbejde i betragtning. En beretning om resultatet af undersøgelsen skal forelægges Det økonomiske og sociale Råd og generalforsamlingen.

På grund af det fremrykkede tidspunkt af samlingen blev resolutionen ikke sat til afstemning, men oversendt til Specialfondens styrelsesråd til overvejelse.

4. Fordelingen af fonds i 1962 under det udvidede tekniske bistandsprogram.

I overensstemmelse med en resolution af 26. november 1954 godkendte generalforsamlingen i en resolution følgende fordeling i 1962 af midler til de ni organisationer, der deltager i det udvidede tekniske bistandsprogram: